SAYI:76
YIL:19
Fiyatı: 1000 Lira
KDV dahil
4 MAYIS 1991 CUMARTESİ

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

Bir yandan elektriğe, şekere, ekmeğe, çimentoya ve herşeye her ay zam geliyor. Grevler peşpeşe patlıyor.

Öte yandan Cumhurbaşkanı Özal milyarlık düğünler yapıp, Köşkü'nün avizelerini yine devlete milyarlar ödetip değiştiriyor. Anayasa'yı pırasa gibi doğrayıp zorlata zorlata karısını il başkanı yaptırıyor.

İşçi ve memur maaşının yarısını vergi olarak öderken trilyonlar kazanan bankalar yüzde on vergi veriyor. Alan kaçıyor, soyan kaçıyor. Vuran kaçıyor. Bunca rezilliğe gıkımız çıkmıyor. Ne biçim halk olduk yahu? Ensemize şaplak, sırtımıza odun vuran kimdir, nedir diye dönüp bakmıyoruz bile...Loto'dan, Toto'dan ve tek başına köşeyi dönmekten gayrı bir düşüncemiz kalmadı mı şu hayatta?...

YUUUUH! O GOL YENİR Mİ LAN!..

harala gürele

Mehmet Çağçağ

AVNİ 2

HAFTANIN KONUĞU

ŞİİRİN YOKSULLUĞU VE ZAFERİ

ATAOL BEHRAMOĞLU

Yıllar önce bir bayan arkadaşım beni zengin bir tüccar olan babasına takdim ederken mesleğimin "şairlik" olduğunu öğrenen adamcağız bir süre düşünmüş, sonra "zararı yok" demişti.

Bu zat gençliğinde şiirle uğraşmış mıdır, bilmiyorum. Genellikle, ilk gençlik yıllarında hemen herkes bir süre şiirle uğraşır, ya da en azından şiir yazacakmış gibi duygular geçer yüreğinden, sonra sıkıntıları, keyifleri, kuralları ve zorunluluklarıyla günlük yaşam herşeye egemen olur. Şiir unutulur gider. Bir gençlik hatası, görüntüsü silikleşmiş bir çocukluk arkadaşı gibi arada bir anımsar belki.

Çocuklukta ya da ilk gençlikte yazılan şiirin, ya da yürekten geçen şiir gibi duyguların arkasındaki dürtü nedir? Sonra neden kaybolur bu dürtü?

Kendimizi ve çevremizi en katıksız, en saf bir içtenlikle algıladığımız dönem, çocukluk ve ilk gençlik yıllarımızdır. Yağmurun ya da karın yağışı, güneşin doğması ve batması, çevremizde olup biten herşey, hayvanlar, bitkiler, insanlar, arkadaşlarımızla ilişkilerimiz ve hatta yaşam ve ölüm üstüne en derin, en felsefi sorunlar, duygular, düşünceler, hayatlarımızın bu dönemlerinde daha derinliğine, daha yakıcı algılanır. Ben en büyük günah ve suçluluk duygularımı en katışıksız, saf sevinçlerimi çocukluk yıllarımda yaşadım. Şimdi aynı şeyleri çocuğumda gözlüyorum. İlk gençlik de çocuklukta başlayan keşiflerin devamıdır. Hayata açılış duyguları bizi bağlı olduğumuz aileden, çevreden koparır. Gündemde aşk vardır. Yeni ufuklara doğru alıp başını gitmek duyguları vardır. Ve tabii, bunların ayrılmaz yol arkadaşı olan şiir.

Sonra yavaş yavaş, ya da birdenbire, günlük yaşam bütün ıvır zıvırlarıyla gelir, ve ne kadar mucize varsa hepsini öldürür. Herşey sıradanlaşır. Ve şiir, sessizce uzaklaşıp gider bizden. Yeni çocukların kalbine, ve yeni aşkların yaşandığı yerlere doğru...

Şiire ayıracak vaktimiz olmadığını düşünürüz. Oysa şiirdir bizi bırakıp giden. TV önünde bir dizi film ya da bir maç izleyerek saatler geçiren, magazin haberlerini oburca yutan, tatile giderken okumak umuduyla yanına belki bir dedektif romanı alan günümüz sanat ve kültür tüketicisine şiirin söyleyebileceği bir şey yoktur.

Şiir duyguların saflığında, içtenliğinde, eldeğmemişliğindedir. Sanatların en yoksuludur. Yazılmak için bir kağıt ve bir kalem yeterlidir. Kimi kez sadece zihinde bile oluşturulabilir. Şiir bazen bir bakış, bir jest, bir ses tonudur. Sadece o kadar. Bir an görünür ve yiter. Utangaç ve münzevidir. Kalabalıklardan hoşlanmaz. Sıradanlığa, kabalığa, basmakalıplığa gelmez. Gerekirse çok uzun zaman bir köşede durur ve keşfedilmeyi bekler. Bir gün onu duygulu bir çocuk mutlaka keşfedecek, elinden tutup açık havaya, kırlara çıkaracaktır çünkü. O zaman büyülü bir küheylan gibi, bilinen ve bilinmeyen bütün dünyaları keşfettirecektir genç şövalyeye.

Şiirin zaferi de onun yoksulluğunda gizlidir. Yani, çırılçıplak insan olmamızda... Bütün sorun, çocukluktaki, ilk gençlikteki saflığa, en sıradan şeyleri bile bir mucize olarak görebilme yetisine bağlı kalabilme, ya da gerçek mucizelerin bile sıradan şeylermiş gibi algılanması ikilemindedir. Herşeyin sıradanlaşması, insan ruhunun ölümüdür. Şiir, yoksulluğu içinde varoluşun, her an yeniden, yeniden doğabilme yetisinin türküsünü söyler durur.

AVNİ

ONDOKUZ YILLIK YENİ MİZAH DERGİNİZ

Özallar göz göre göre saltanat sürüyorlar. Herşeyleri ayan beyan. Hiç bir detayı gizlemeye özen göstermeden, 1.5 milyarlık düğün yapıyorlar. Semra Hanım tarafsız olması gereken Cumhurbaşkanı'nın eşi olarak ANAP'a il başkanı oluyor. Şimdi de köşke 5 milyarlık avize alma olayı ortaya çıktı.

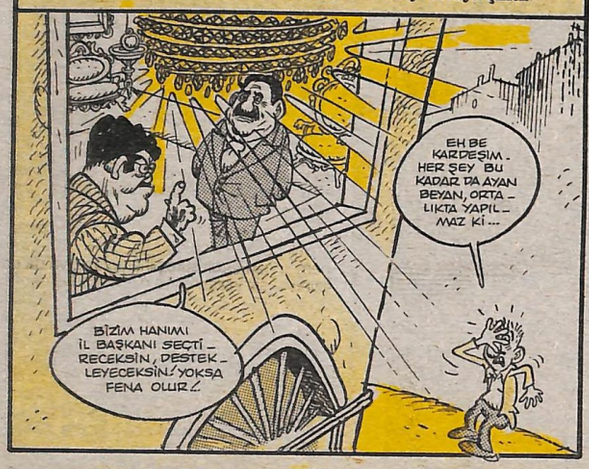

Akbulut muhalefeti gerizekalılıkla suçladı. SHP'lilerse "Şimdiye kadar ayıp olmasın diye söylemedik ama sayın Başbakan beş yıllık avukatlık kariyeri boyunca bir tek dava bile kazanamamıştır" açıklamasını yaptı. Atışma karşılıklı sürüyor.

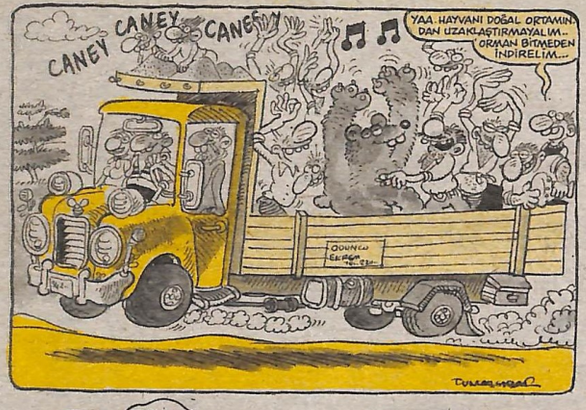

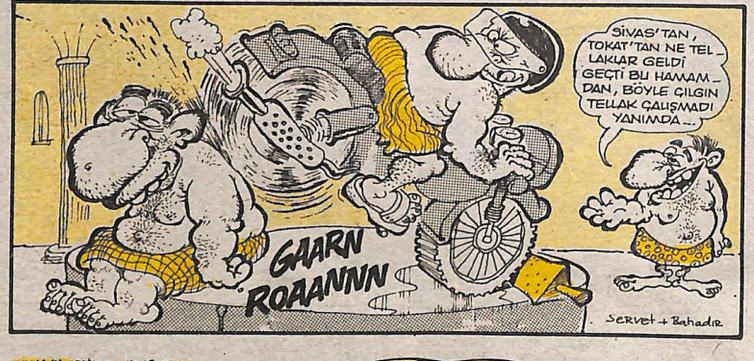

TESADÜF

Yazıp Çizen → İLHAN ERTEM

AUNİ 4

MUSTAFA BAYRAMOĞLU (Adana)
İyi gidiyor iyi. Ama erkeklere elimizi alıştırdığımız kadar, kadın çizgisine de alıştırdığınız zaman gerçek iyi olacak.

YAŞAR BABALIK (Samsun)
"Barbar" mizah derginizi kutlarım. Sizlerdeki bu mizah gücüne hayranım. Zaten hayattaki en büyük eksikliğim Karadenizli olmamamdır. Söyle Trabzon'da filan doğmalıydım ki beni görmeliydiniz. (Şu Ferhan Şensoy'ne şanslı delikanlı) Çinilerken iç çizgileri ve özellikle suratları birbirine karıştırmayın. kadının sol kolu felaket...

İHSAN KOCAGÖZ (Ünye)
Al işte bir Karadenizli daha..Siz bana bu hafta "Özencik" yapıyorsunuz galiba..

ÖN PLANDAKİ KİŞİLERLE, ARKA PLANDAKİ UÇAĞI KARIŞTIRMADAN ÇİZEMİYORMUSUNUZ KARDEŞİM? (intikamım çok acı oldu...Diil mi ama!)

Bu köşenin amacı halka meşaz vermek ve mizah gülmecesi yaparak insanlara ışık tutmaktır..

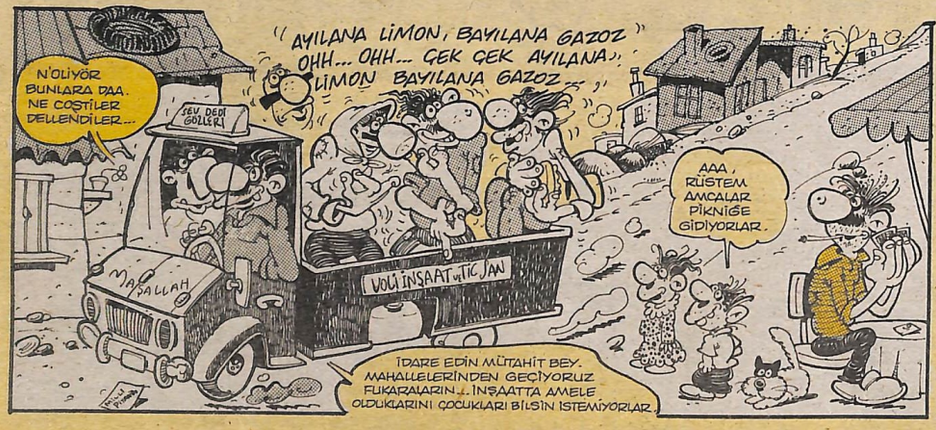

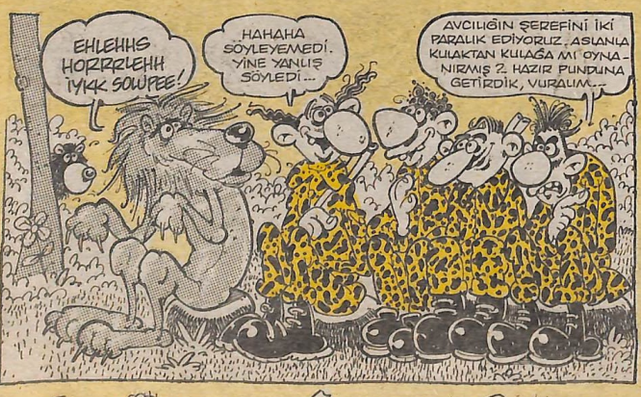

ORÇUN KUNEK'TEN FİLİM ELEŞTİRİLERİ

Filmin adı: Oyuk Gözler
Orijinal adı: **Oyk Gz**
Yönetmeni: **Fank Hink Fiiiiyyyyy**
Oyuncular: **Van Kü, Kün Kü, Ehbr Hip**
Çin yapımı, macera filmi (Dayak, kötek)
Filmin konusu kısaca şöyle

Şimdi bir adam var, adı Vanki filmin baş kahramanı sinirli, delikanlı tiken gibi saçları var, gözleri kısık, pilav yiyor, kızlardan hoşlanıyor, fırsat buldukça onları ellemek için çaba göstermekten kaçınmıyor.

Vanki,Alaska Firigo satarak hayatını kazanmaya çalışıyor. Gerek kazanıyor gerek kazanamıyor. Üç-beş voli vurup yuvarlanıp gidiyor işte. Amaaaa gelin görünki kazın ayağı öyle değil a dostlar a sinema severler ...Rakiip Alaska-Firigo Ehbr Hip adındaki bir Çinli gündüz gibi Vonkinün Akasya-Firigolarının gurtlu olduğu yolunda söylenti çıkartıyor. Özellikle bu noktada yönetmen Frank Hink Fiiiiyyyyy'i gutlarım çünkü. Ehbr Hip'in dedikodularını uzak doğu doğa dekoru içinde usta bir sinema tekniği kullanarak yaymışki bu sekizinci sanat adına çok güzel bi başarılıdır...(başarıdır)...

Her neyse, Şimdi. Vankü hakkında çıkan bu dedikoduları duyunca sinirleniyor...kızıyor...Küfür ediyor. diyorki.

-Hayyy benim Alaskalarıma öyle diyennin sülalesinnni...Fiynk Hinkkk.

Orda bulunan arkadaşları bunu teskin ediyorlar diyorlarki gızma dur...Felan Fıstık. Neyse Vanks diyorki içinden kendi kendine

-Ula ben en iyisi gideyim yaşlı ve bilge dedeme bakayım o bana ne övüt verecek. Gidiyor dedesine, Dede'de dede hani esaslı bem beyaz sakalları var elinde bi Deli değeneği öyle ormanda ağaçların arasında duruyor.

Neyse hoş-beş, nassın iyimisinden sonra dede başlıyor olanca bilgeliğiyle konuşma...

-Ey Vanki...Hattı zatında Garıncalar niye öyle çalışır çabalar ünkü onlar doğadırrrı. Çünkü çıkarları vardı. Çünkü çıkar dünyası. Tan yeri ağarmadan güneş doğmaz. Bitki yeşildir guşlar yem yemeden duramaz. Yağmur yağına şemsiye lazımdır insana...

Vanki melül melül dedesini dinledikten sonra dedesinin ona vermek istediğini bilge meşazları anlar ve köyden ayrılarak gasabayı dağıtmak üzere yola koylur.

(Burada dede tiplemesinin başarısına alkış tutmam sanırım yalaklıktan çok bir sinema sever olmamdan gaynaklanıyor. Bravo yönetmen bey çok güzel. Benim böyle bir dedem olsa dünyayı yıkartırdım, şimdi İstanbul'un yarısı benimdi. Her neyse geçmiş ola)

Vanki gasabaya giderken yol boyunca kulağında sadece dedesinin bilge sözleri var "git ve o adamın kafasını keserle yar." Sonra birden içine bir kurt düşüyor diyorki.

-Ula bu dedem bana niye böyle dedi beni gatil edip, maphus damlarına attırıp genç ve güzel eşim hiyyn fiynk yetoz'a gözmü koyacak acaba.

Hıı anladım evet evet kesin böyle olacak dedem bile olsa güvenmemeliyim.

Hem o adımı döveceğine dedemi döverim daha kolay ihtiyar bi vursam yıkılır mukavemet göstereemez diye düşünüp geri dönüyor ve ormanda dedesini yakalıyor bir gurt gibi dedesinin üstüne atlayıp yerlerde sürüdürüyor ağzını burnunu kırıyor etlerini ganatıyor,

Dede ölüyor ve Vankü intikamını almanın gururuyla gülümsüyor seyirciye ve film bitiyor (Son)

Final için yönetmeni bidaha kutlarım çünkü ömrümde gördüğüm en güzel dede döyme sahnesini çekmiş.

TESADÜF

YAZIP ÇİZEN → İLHAN ERTEM

KISIR DÖNGÜ RUHSIĞINAĞI

TUNÇAY AKGÜN

BENN! Yavuz Taşan..

TÜM ZAMANLARIN EN BÜYÜK KARİKATÜRCÜSÜ YAVUZ TAŞAN TARAFINDAN LUTFEDİLMİŞTİR...

- Turizm mevsimi sönük başlayınca Rusya'dan kiralık helikopterle gelen "Pilot Turist" heyecan yarattı. İlgililer, Yes pilliz diye kendisini bağırlarına basıp, cirit, kıtlama çay, çifte minareler ve oltu taşı ile Erzurumu tanıttılar. Yaramaz Erzurum çocukları da, helikopterin boyasını çizerek Türkiye hatırası bıraktılar, Erzurum ban oynandı. Barda içildi.
- Süper ülke ABD de deprem olunca, öbür süper Rusya'da buna bi depremle karşılık verdi. Güçler dengesi dengede yaani.
- Bazı hanzoluklardan vaz geçersek dünya ve tablatı yaani kendimizi 5000 günde kurtarırmışız. Biz artık işe dört arkadaş bi arabayla gidip eksozdan kıyak yapıyoruz. Siz?
- Brodveyin müzikalleri meşhurmuş. Bi tanede ben aliyim diye geldim, girdim bi müzikale beğenirsem sardıncam. Biri leblebi atıyo kafama locadan. Aaa Oooz. Sayfan diyo sessiz filim işaretleriyle. Cikletimi şişirip balon yapıyorum üstüne çiziyorum üflüyorum yukarı locaya. İstoop. Çer çöp diye baarıp tutuyo. Hepimiz saklanıyoruz.

AŞŞADA KAÇ KİŞİ VAR ?
WARREN BETTY BLUE'S BROTHER'S İN ARMS.
Yasak: KALKMIYIM AYAA, SORDUKMU, HADİ ORDAN.

Ahh, orda ben olucaktım ki...

ALANNAH MYLES

İki prodüktor aşk fıkırtılı sözler ve besteler yapıp bu kıza kırbaçlıya kırbaçlıya söyletmişler sanki. Yavrum bu ne gırtlak. Onyedi yaşında bi kız çığlıyla tiryaki bi babaanne hırıldaşmaları atbaşı. Yuh sana. Müzik örgüsü tığ gibi "Love is" de çekirge gibi bi gitar ritmi, "Black Velvet" gözümüz de resim gibi bi morluk bırakıyor. Bas gitar bi halaç çalışkanlığında. Eeee tabii yatak döşek dinliyoruz. Arada hızlı araba sürmeyi özendiren bi kaç şarkı "RockThis Jant" gibi. Soona uçurtma uçurur gibi bi şarkı "Lover of Mine" Bizzat Alannah bestesi (cır -tkırt otorivörs öbüryüz) Kalbini teptiriyo "Kirk Start My Heart" diye mazo kan. Davul zilinin teki otoban trafiği gibi cayır cayır org, gitar ve nefesli zımbırtılar. "Just One Kiss", "Who Loves You", "Hurry Make Love" bütün sevgililere oynaşma veya dans için son fırsat. Sonuçta at dill deve dill ama, zımba gibi bi kızın çeyiz yerine nelerle takıldığının ibret dolu öyküsü.

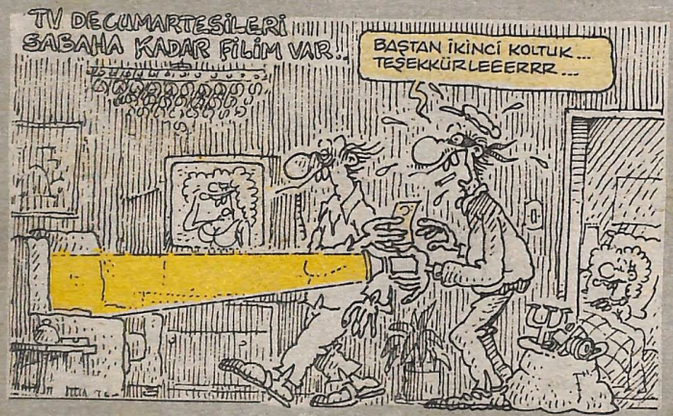

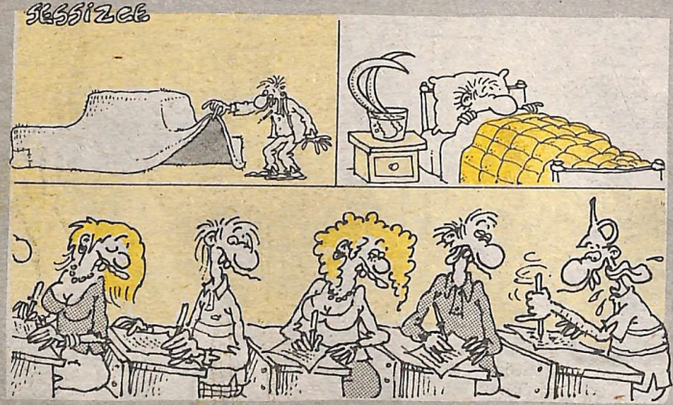

Kaatil adı yazmalı espiriler...

Müziksel haafıza kaybı seyir defteri

- **UB 40**'ından soona azanı **Teenager** paklar
- Dilin **Kenny G** yok
- Öldürmeyen **Allannah** öldürmez
- Kışın çalar **Yazoo**'n oynar
- Ne **Don Johnson** ne kebap
- Allah seni **Ian Anderson**
- Bugün **Bono** yarın **Sonia**
- **Joe Cooker**'yan değil **Müjdat Gezen** bilir
- Dostlar alışverişte **Gershwin**
- **Evangelis** tırıs gideriz
- **Door**'söyleyeni dokuz köyden kovarlar

TEMİZLİK İMANDANGELİR
Biz millet olarak suya bakmayı pek severiz de kullanmayı ...
PEH PEH. NE GÜZEL AKIYO...
AY, KESİL-MEDEN YE-TİŞELİM-
Yapılan bir araştırmaya göre Türkiye'de insanların %90'ı, 8 günden önce çamaşırlarını değiştirmiyormuş.
KARDEŞİM YA, DONUNUZU DAHA SIK DEĞİŞTİRİN, YA DA MAKİNAYA ATMA-YIN. MAKİNANIN YÜ-ZEYLERİNİ ÇİZMİŞ, ÇATLATMIŞ. ARIZA ONDAN...
TAMİRCİ
Nem ayak kokusu bu kadar yaygın da tanıdık-tır biz.
ÇEKİCİ BULDUM EKREM...
Hakeza dişlerimiz, fırçayla ayda yılda bir hasret giderebilir.
KAYBOLDUK GALİBA RUŞEN ABİ. AÇ ŞU DİŞLERİMİZİ DE YOSUNUNDAN BULALIM...
DİŞTEKİ YOSUNLAR BU TARAFA BAKIYO. GÜNEY ŞU TARAF. BULDUK YÖNÜMÜZÜ...
GEREK KALMADI.
HAMAM
Tarihte Batı, kıçını perdelere silerken hamam geleneğin-den gelen millet-imiz, şimdilerde 15 günden 15 güne zor suyla haşir neşir olmuş olur.
HADİ CANIM. İNANMIYORUM-
GÖRÜRSÜN BAK. BİR SAAT BEKLE-
AA... HAKKATEN DE TÜRK MİLLETİ ASLINDA ESMER BİR MİLLET DEĞİLMİŞ...

TESADÜF

YAZIP ÇİZEN → İLHAN ERTEM

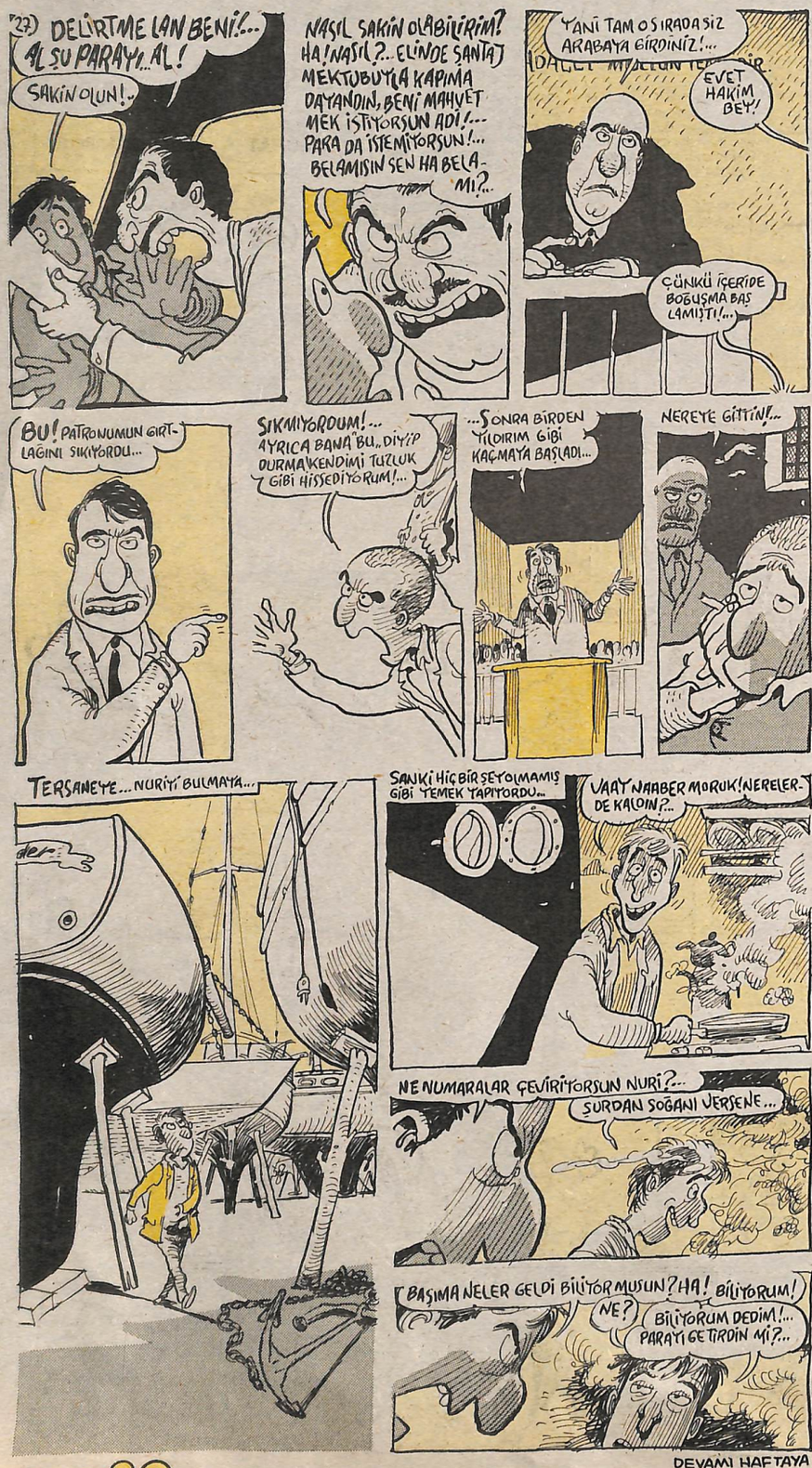

DEVAMI HAFTAYA

TEMİZLİ İMANDANG

	1	2	3	4	5
1	S	E	G	P	M
2	A	B	İ	■	A
3	V	A	T	E	S
4	A	N	■	F	A
5	Ş	■	K	E	L

KARİKATÜRDEN ANLAYANLAR İÇİN

MİLYONLUK BULMACA

	1	2	3	4	5
1	C	A	F	E	R
2	A	M	E	L	E
3	M	A	S	A	■
4	I	■	A	K	Ü
5	Z	U	T	■	N

Gelen mektup ve telefonlardan anladığımıza göre okurlarımızın bir kısmı bulmacamızın şaka mı ciddi mi olduğuna bir türlü karar veremiyorlarmış. Siz düşüne durun, çözenler çözdü milyonu götüren götürdü. Ama, üzülmeyin. Bulmacamız her hafta sürecek ve her hafta 1 milyon kazandıracak. Alttaki çizgilere bakın. Bulmacanın anahtarı onlarda. Çözüp, kesip en geç bir hafta içinde elimizde olacak şekilde bize gönderin. Hem beyin sporu yapın hem 1 milyonluk hayal kurun. Her hafta bir kişinin hayali mutlaka gerçek olacak..

74. sayıdaki bulmacayı yukarıdaki gibi doğru çözenler arasında çekilen kurada 1 **MİLYONU** kazanan okurumuz
MURAT ALEV- ODTÜ/ Ankara

SOLDAN SAĞA

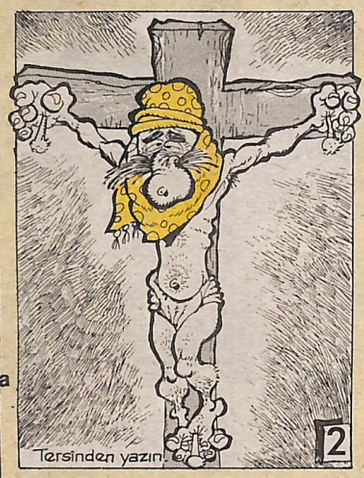

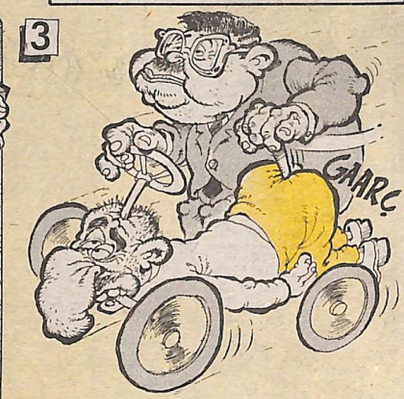

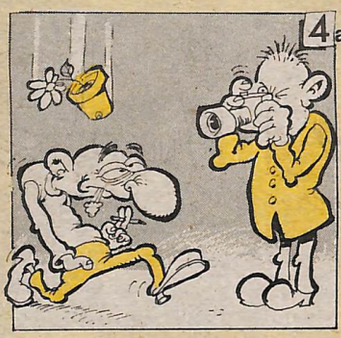

YUKARDAN AŞAĞI

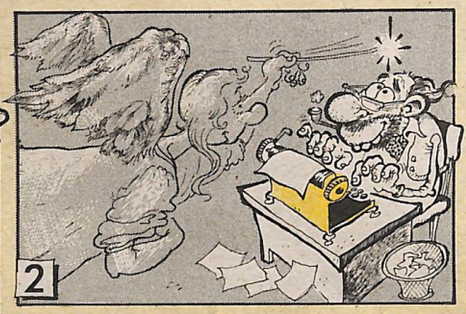

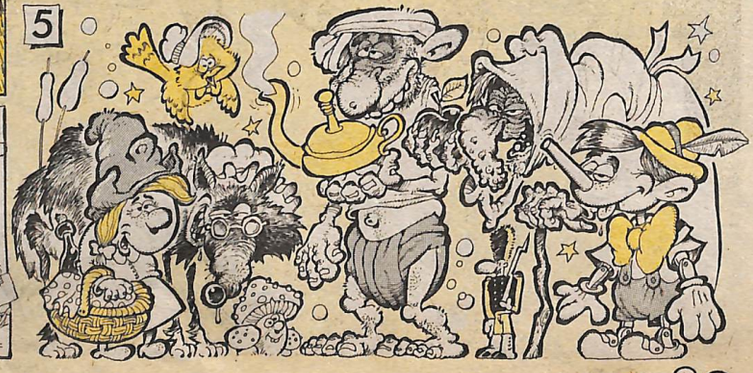

ERGEN

Serhat Gürpınar

İsbirlikçi bakkal...

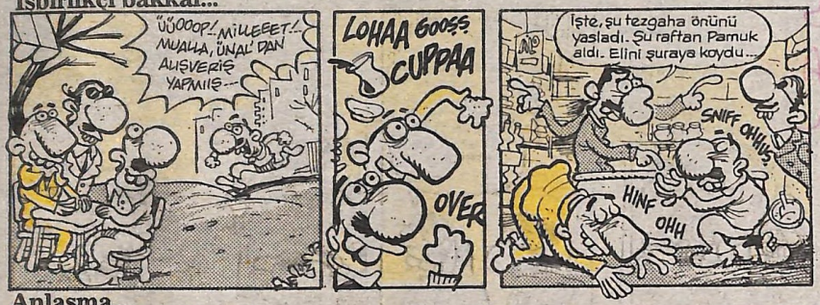

Anlaşma...

Sükunet...

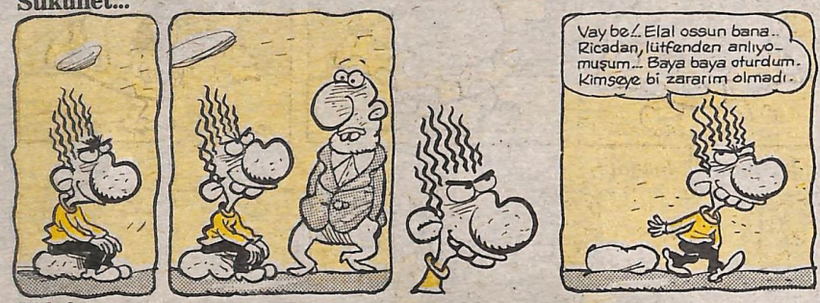

Telefon...

Top patladı...

MİZAH ÖYKÜSÜ

TANRI

İlyas Başsoy

"Son kutsal kitap yazılalı neredeyse onbeş asır oluyor... Az zaman değil. Bu süre içinde tanrının bazı fikirlerinde değişim olmadığını kim savunabilir? Örneğin sevgili yaratıcımız şu ilahi yalnızlık budalalığından vazgeçip kendine tıpkı kendi gibi bir başka tanrı yaratmış olamaz mı? Her şeyi yapabilen tanrı niçin bir tanrı yapamasın? İşin ilginci bu halde biz kulları hangi tanrıya inanacağız; aslına mı, yoksa aslının kusursuz bir kopyesi olan ikizine mi?"

Ünlü yazar, edepsiz entellektüel, pasifist anarşist, 2013 kuşağının allahsız temsilcisi Salih Güneş ölmeden önce bir kağıt üzerine bu pusulayı düşmüştü. Geride kalanlara bir mektup yazabilme şansına sahip insanlardan genelde daha farklı bir tarz bekleyebilirsiniz. Ancak ölünün adı Salih Güneş olunca böylesi bir "veda mektubu"nu yadırgamamanız gerekir.

Bir şaka gibi yaşamıştı Salih... 1991 yılının soğuk bir mart sabahında ikiz kardeşi Erol'dan tam yirmi dakika önce doğmuştu. Gençlik yıllarında felsefe öğrenimi için Japonya'ya gitmiş, orada yeni dalga sosyalizm hareketlerinin etkisi altında kalmıştı. Bütün dünyayı sarsan 13'lülerden biriydi o...

Yaşlandıkça bireysel güdüleri öne çıkmış ve işte bu dönemde yazdığı yazılarla dünya çapında ünlenmişti. Kitaplarında "pasifist-anarşizm" adını verdiği fikir akımını yaymaya çalışmış ve büyük oranda da başarılı olmuştu.

Benzersiz bir Kazanova'ydı, kaç kadınla yattığını hesaplamak mümkün değildi. Sevişmenin her türlüsünü, her atmosferini yaşamıştı. Bu özelliği Salih'i yalnızca ciddi kültür çevrelerinin değil kadınların da odak noktası haline getiriyordu.

Ömrünün son yıllarında tanrıya takmıştı... Ölmeden önce yayınlanan son yazılarında "Ben tanrıyım" diyordu okuyucularına. Savını öylesine ciddi ve inançlı bir şekilde savunuyordu ki kimse Salih'i megolamanlıkla suçlayamıyordu. Petrolün yerine keşfedilen Niriyum elementinden sonra siyasi güçlerini hızla yitiren bağnaz çevrelerden başka hiçbir yerden olumsuz eleştiri almaması şöyle dursun onun "tanrı"lığına inananlar da azımsanmayacak kadar çoktu. Hallac-ı Mansur örneği masum bir pantheism de değildi Salih'in tanrılığı. Kendi dilinde söylersek o; esirgeyen ve bağışlayandı; kişileşmiş tanrının ta kendisiydi...

Şakacıydı Salih, hep gülerdi, muzip,afacan bir çocuk gibiydi... Dedik ya; bir şaka gibi yaşamıştı o...

Dünyaya yirmi dakika geç gelen Salih'in kardeşi Erol bu önemsiz zaman farkının ezikliğini bütün ömrü boyunca hissetti. Aslına bakarsanız o da en az ikizi kadar başarılı bir insandı. Herşeyden önce kimsenin akıl sır erdiremediği Türk mucizesinin miman yetkin bilim adamlarından biriydi. Bilim dünyasındaki ünü Salih'in felsefe ve politika dünyasındaki ününden az değildi... Fakat her nedense hep gölgede kalmıştı Erol. Ne yaparsa yapsın kardeşiyle arasındaki yirmi dakikalık farkı bir türlü kapatamamıştı.

Erol ve Salih birbirlerine fiziki olarak korkunç benzemelerine karşın Erol kekelemesiyle aynlırdı Salih'ten... Çocukluk yıllarında hiç bir baskı görmemesine karşın alabildiğine pasif ve içine kapalı yetişmişti Erol. Sanki bebekliğinden beri Salih'in üstünlüğünü kabul etmişti. Kararları veren, risklere atılan, başı belaya giren her zaman Salih olurdu. Erol'sa (kendi iç dünyasında gitgide büyüyen gizli bir kinle karışık) büyük bir hayranlıkla izlerdi kardeşini... İnsanlar onları kekeleyip kekelemediklerine göre ayırırlardı; kekelerse Erol, kekelemezse Salih...

Bazen korkunç şeyler yapardı Salih; bir defasında ikisinin de aşık olduğu bir kıza üstünlüğünü ispat etmek için bir silahla ayağını yaralamış ve eğer cesareti varsa aynı şeyi yapmasını istemişti Erol'dan... İyi biliyordu ki Erol bir korkaktır ve düşlerini süsleyen bir kız pahasına bile olsa bunu yapamayacaktır...

Okul yıllarında Salih'le arasındaki müthiş benzerlikten yararlanarak kardeşi için yanıp tutuşan kızlarla yatmıştı Erol. Sıradan bir insanın rüyalarında bile göremeyeceği makamlara geldiği halde yine de "Salih Güneş'in ikizi" diye tanınmıştı; gazetelere manşet olan hep Salih'ti; körpe memeleri ilk ısıran hep Salih'ti; korkusuz ve tasasız olan hep Salih'ti; Tanrı Salih'ti...

Kardeşinin cansız vücudunun başında, kasvetli bir odada yapayalnız otururken hep bunları düşünüyordu Erol... İşte ölmüştü; yeni dalga sosyalizmden, en aşağılık faşizme uzanıp; "Ben herkesten üstünüm; ben tanrıyım" diyen bu et yığını yarın sabah ilkel organizmalara ziyafet olacaktı toprağın dibinde...

Acı acı güldü Erol... Elialtı yıllık yarış kendi galibiyetiyle sonuçlanmıştı. Elli-altı yıl boyunca yirmi dakika önünde koşan bu vücut artık saatlerce geride kalmıştı ondan.

Aslında Erol,Salih'i kendinden üstün kılan şeyin ne olduğun iyi biliyordu... İki hecelik sözcüktü bu; şaka...

Şaka.

Salih pervasızdı, Salih kekelemezdi, Salih anarşistti ama; ama herşeydenönce ve herşeyi kapsayan özelliği şakacılıktı. Ölümle bile alay ederdi o...Bir keresinde sırf şaka olsun diye Tarabya'dan kıyafetleriyle birlikte yılın en soğuk gününde denize atlamış ve aylarca hasta yatmıştı, başkanın ve yabancı diplomatların hazır bulunduğu bir seminerde konuşmasına osurarak başlamasının nedeni dereklamcılıktan öte şakacılıktı...

Ama Erol böyle şakalar yapamazdı. Hep geleceği düşünür, hep korkardı... Oysa için için bilirdi ki bu şakalar aslında Salih'in bir meydan okumasıdır; bu şakalarda Salih,Erol'u bir ömür boyu ezmiştir ve yine bu şakalar ki Erol'u hep geri planda ve efendi bir adam olarak bırakmıştır.

Ölü odasında tek duyulan ses antika bir saatin tıkırtısıdır. Bütün gün boyunca, gazeteciler hayranlar ve tanıdıklarla dolup taşan malikanede,alt katta uyuyan bir kaç akrabadan başka kimseler yoktu.

Yıllar sonra "ben benden çok sen" diyebileceği ve kıskandığı ve imrendiği ve düşman olduğu bu insanla ilk kez bu kadar yalnız kalabilmiştir Erol...

Salih'in ölmeden önce bıraktığı pusulayı bir kez daha okur... Ne demek istiyordur kardeşi? Tanrının ikizi kimdir? Gerçek tanrı hangisidir?

Beyni birden şimşek gibi çalışmaya başlar Erol'un. Sanki yıllardır yanıtını aradığı ve yıllardır yanıt veremediği bir soruyu bir kez daha keşfetmiştir... Nasıl da düşünememiştir... Ah bir budaladır o...

Ayağa kalkar ve kardeşinin ölü vücudunu elbiselerinden arındırır. Ardından kendisi de çırılçıplak soyunup ölünün buz gibi elbiselerini giymeye başlar. Sonra Salih'i kollarının altından tutup, sürükleyerek evin pek bilinmeyen bir köşesine gizler. Bütün bu işleri usta bir sessizlikle halletmiştir.

İçinde korkunç bir zafer coşkusu vardır Erol'un. Ölü odasında az önce kardeşinin yattığı yere uzanır. En büyük şakayı o yapacaktır, gerçekte en büyük odur... Gözlerini kapatmadan önce "Salih sadece ikizim " der kekeleyerek; "Tanrı benim!"

Ertesi gün cenaze törenine apar topar yetişir Erol... Yakınları bunca zamandır ortalarda görülmemesine kızgın gibidirler... Ceset ölünün vasiyeti üzerine dinsel geleneklerin aksine giysileriyle ve tabut içinde gömülür... Herşey bir anda bitmiş ve Salih'in koca vücudu toprağa gömülmüştür.

Mezarlık dönüşünde patavatsız bir tanıdık Erol'un yanına yaklaşıp yersiz bir şekilde; "Onu pek sevmezdin değil mi?" diye sorar... Gözleri gülmektedir Erol'un... Önce bir süre susar.

Ve korkunç bir kabus gibi alabildiğine muntazam ve pürüzsüz bir Türkçeyle yanıtlar soruyu:

- Belki o sevmezdi ama tanrı; tanrı onu çok severdi...

BİTTİ.

Kakara Kikiri

Komiklik köşesi hiç utanmadan sunar

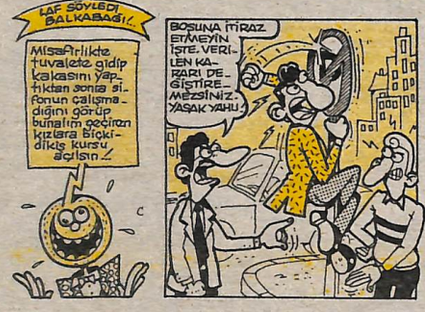

Gökyüzündeki bulutu çaydanlığa benzeten bir grupla, demliğe benzeten bir grup, yolda karşılaştılar. Önce biraz tartıştılar, daha sonra dost olup, bulutu semavere benzettiler...

Evliya Çelebi

Camız Abi

Mehmet Çağçağ

● **Çalışan kazanır...**

● **Kötü günler...**

● **Milyonda bir tesadüf...**

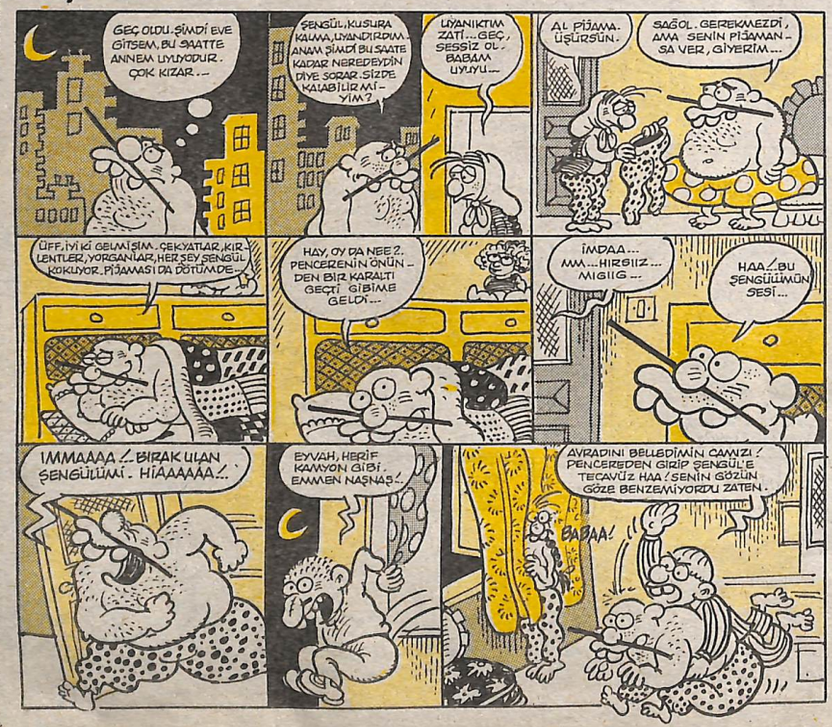

Şaşılası muhabbetler

"Ninem pekmez kaynatır Dedem çükün oynatır"
Türk Atasözü

Vedat Özemiroğlu

İki gazetecimsinin birtakım kaygıları

- Abi, n'apıcaz abi.. Babalardayız abi.. Herifler malı götürdü.. Nobelli kitapları veriyolar..
- Noel Baba mı veriyorlar?.. Hemen biz de çam ağacı ve hindi verelim...
- Diil Noel, Nobel.. El Sabah gastesi ödüllü kitapları veriyo..
- Olacağı buydu işte.. Demek ödün veriyolar.. Biz asla gastecilikten ödün vermeyiz.. Bi kere bile olsa veremeyiz..
- Bırak şimdi abi.. Cincik, boncuk, vermediğimiz kalmadı... Ama bu sefer vaziyet kötü... Kollayalım tirajı... Biz de iyi bişeyler verelim...
- Nobel ödülü verelim... Fizik ve kimya dallarında...
- İsveçleşme abi.. Makul ol, mantığa bürün.. Öyle bi şey vermeliyiz ki, millet "Peh be bravo yani, pezevenklere..." demeli..
- Ağzını topla Kömür, biz pezevenk miyiz?.. Dur lan, fena fikir diil... Versek mi ha?.. Söyle üç tane, etli butlu, peygamber tavuğu gibi... Ha?..
- Yoksa okurlara nur topu gibi çocuklar mı versek?.. Saçımızı süpürge mi etsek?.. Elektrikli süpürge versek abi.. Yoksa sadece elektrik mi versek?..

- O nasıl laf Kömür... Hayatta en sevmediğim üç şey varsa, ikisi işkencedir.. Bence iyi niyet verelim... Sadece yedi kupon karşılığında, haklarında iyi düşünelim...
- Oooo, düşünmek müşünmek zaman kaybı olur.. Çabucak karar vermeliyiz... Karar versek?... I-ıh, absürd olur... İhihihi.. İhihhi..
- Kişnedinde aklıma geldi Kömür, at verelim... At yarışları çok popüler...Üstüne bi de tüyo veririz, kampanya tam olur...
- Şampanya verelim!... Her okura bi kadeh... Okur yazarsa iki kadeh...
- Yine mesaide içtin di mi Kömür?.. Allah belanı versin... Aaa, dur... Bu fikir nasıl?... Bela verelim... Sorun olalım...
- Mümkünsüz.. Çok yeni bi proje olmalı.. Mesela Semra Özal maketleri verelim... Küçültülmüş Semranım kuklaları ve bez bebekleri... Her eve lazım...
- Cık... Yapamayız, o artık resmen politik bi şahsiyet... Bizans tekfuru oldu... Bence en iyisi bi bidon benzinle, bi kibrit vermek.. Burası Türkiye, gün gelir, ordan aldıkları kitapları yakmak zorunda kalabilirler... Dimi lan Kömür?...
- Okey verelim... Veresiye verelim... Ölesiye verelim... Acil bi hasta için gidip kan verelim... Gastecilik falan yapamadık, bari bi işe yarayalım.... ***

Not: Bi bulmaca da ben hazırladım. Çözüp gönderen herkese "şiir" vericem. Ciddiyim...

Soldan sağa: 1- Kasapta satılır (Ya da ünlü bir filmin uzaylı kahramanı) (Et Yıldırım bey, et!...)

Bir Emeklinin Hikâyesi

yazıp-çizen
GALİP TEKİN

ZIPIR'IN DİBİ köşesini hazırlayanlar...

[Yandaki karikatürün özetini ve ana fikrini 3 dosya kağıdını geçmeyecek şekilde tükenmez kalemle yazıp bana getirin... Size not vericem...]

AVNİ

Serhat Gürpınar

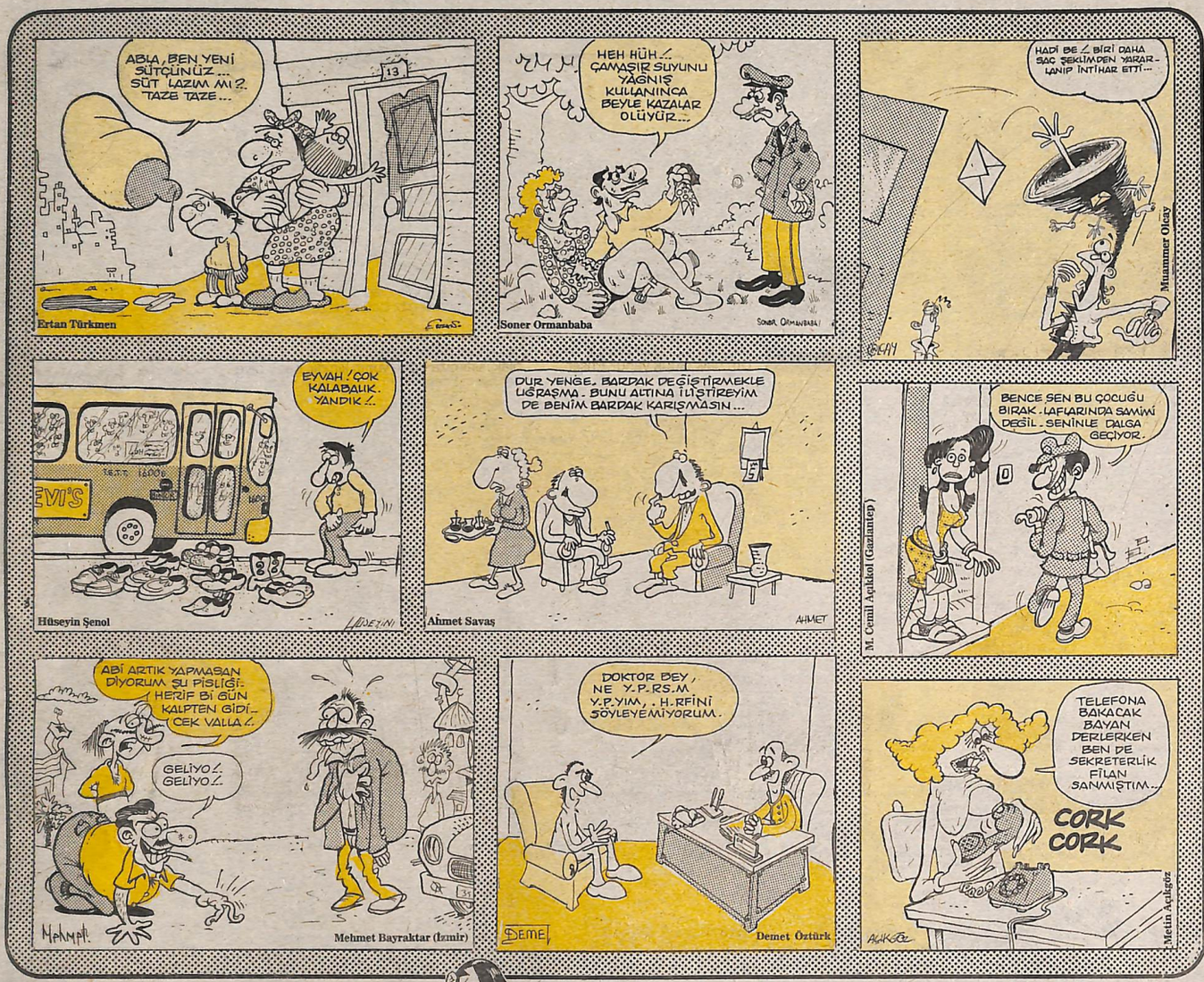

SUAT GÖNÜLAY
YAZDI – ÇİZDİ
HERKESİN NERMİN

Bir kaç hafta süreceği meçhul çizgi roman için Cihangir iki hafta trafiğe kapatıldı ve yüzlerce hayat kadını, iki bin pezevenk, onsekiz eş cinsel rol aldı...Toplam maliyetiyle şimdiye kadar yapılmış en masraflı roman yapımcısına iki milyon Şiling'e patladı... Fakat kime neye bu özlem bilinmiyor..

AYRICA TEHLİKE-İ REFİK

Yıl 1949 İstanbul... Dünya ve dolayısıyla İstanbul tehlikede... Siz bilmezsiniz o yıllarda ööle James Bond, Süpermen falan yoktu... Bi tane vardı o da Necipoğlu Refik... Garibim kısıtlı olanaklarıyla habire dünyayı kurtarır, kötülüklerle savaşırdı... Dilinden şu laf hiç düşmezdi: "TEHLİKE BENİM İŞİM"

Bu hafta Dıgıl'da

AVNİ
SAYI: 76
YIL: 19
4 MAYIS 1991 CUMARTESİ

SABAH Yayıncılık A.Ş. Adına Sahibi: **H. İLHAN ESEN**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Basıldığı Yer: Sabah Tesisleri, Medya Plaza Basın Ekspres Yolu Güneşli- İstanbul
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **EMRE TİKİN**
Tel: 574 54 92
Yönetim Yeri: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No: 10 Kat: 3 Daire:6 Yeşilyurt- İstanbul

KIBRIS: 1200TL. - İNGİLTERE: 60P - AMERİKA: 1.5$ - HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF - İSVEÇ: 6.25 KRON